

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

22. De Catholica religione per miraculum confirmata contra presbyterum
Arianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

sumit, non intelligens an caleret, feruentem-
que cibum velociter inglutit. Protinus ac-
censso pectore astuare cœpit, emissoque cum
suspicio, immenso ventris strepitu, nequam
spiritum exhalauit: ablatusq; de conuiuio, lo-
catus in tumulto, terrenæ molis congerie est
operatus. Tunc exultans presbyter nostræ reli-
gionis, ait, Verè vltus est Deus seruos suos. Et
conuersus ad virum, cuius erat conuiuium, di-
xit: Perit huius memoria cum sonitu, & Do-
minus in æternum permanet. Tu verò appone
quod comedam. Tunc homo ille perterritus,
expleto conuiuio, prouolutus est ad pedes
presbyteri, conuersusque ad fidem Catholi-
cam, credidit cum domo sua, qui in hæc perfid-
ia tenebatur, & multiplicata est læticia, sicut
prius mulier flagitauerat.

*Gregorius Turonensis lib. 1. de gloria martyrum cap.
18. De Catholica religione per miraculum confir-
mata contra presbyterum Arianum.*

CAP. XXII.

ARianorum presbyter cum diacono no-
stræ religionis altercationem habebat,
profertens contra DEI filium ac Spiritum
sanctum, vt mos est genti, venenosas asser-
tiones. At ille cum diu multumque nonnul-
la de fidei nostræ ratione differuisset, & hære-
ticus perfidie obcoæcatus caligine, quæ erant
vera respuerat, iuxta illud; Quia in maleuo-
lam animam non introibit sapientia: adiecit
Ii 7 dicens:

dicens: Quid longis sermocinationum intentionibus fatigamur? factis rei veritas adprobatur, succendatur igni æneus, & in feruente aqua annulus cuiusdam proijciatur. Qui vero eum ex feruente aqua sustulerit, ille iustitiam consequi comprobatur, quo facto, pars diuersa ad cognitionem huius iustitiæ conuertatur. Intellige itaque & tu hæretice, si hæc pars nostra Spiritu sancto adiuuante compleuerit, nihil in sancta Trinitate dissonum, nihil esse dissimile fatearis. Consentit hæreticus huic dissimulationi, & inuito vsque mane placito, discesserunt. Sed fidei feruor per quem hæc primum diaconus protulerat, cœpit inimico insidiate tepescere. Diluculo autem surgens, brachium infundit oleo, vnguento conspergit. Sed tamen loca sancta circuit, & Dominum deprecatur. Quid plura? circa horam tertiam in foro conueniunt, concurrunt populus ad spectaculum. Accenditur ignis, æneus superponitur, feruet valdè, annulus in vnda feruente proijcitur. Inuitat primum diaconus hæreticum, vt ipse eum à calore auferat. Sed statim recusauit dicens, Qui hanc sententiam protulisti, debes auferre. Diaconus verò licet recipidus, tamen denudat brachium. Cumque ipsum vidisset vnguentis hæreticus presbyter delibutum, exclamauit dicens, Magicis artibus recitandum putasti, vt hæc vnguenta diffunderes, nec valebunt ea quæ agis. His itaque litigantibus,

bas, superuenit diaconus ab vrbe Rauenna, factus nomine, sciscitansque quæ esset hæc altercatio, vt veritatem cognouit, nec moratus, extracto à vestimentis brachio, in æneum dekeram mergit. Annulus enim qui iniectus fuerat, erat valde leuis ac paruulus, nec minus crebatur ab vnda, quam vento possit ferri vel palea. Quum diu multumque quæsitum, infra minus horæ spacium reperit. Accendebatur interea vehementer focus ille sub dolio, quod validius feruens non facile adsequi annulus à manu quaerentis possit. Extractumq; tandem, nihil diaconus sensit in carne sua, sed potius protestatur, in imo quidē frigidum esse æneū, in summitate verò calorem temporis modici continentem. Quod cernens hæreticus, valde confusus, iniicit audax manū in æneo dicens, Prestabit mihi hæc fides mea. Iniecta manu, protinus vsque ad ipsa ossium intermedia, omnis caro liquefacta, defluxit: & sic altercatio finem fecit.

Paulus Diaconus lib. 6. de gestis Longobardorum.
De hæresi Monothelitarum, quæ cum in sexta Synodo Constantinopolitana damnata esset, aranearum tela in medio populi miraculosè ceciderunt, & cur nulli in hæses incidant.

CAP. XXIII.

Temporibus Constantini Magni hæresis apud Constantinopolim orta est, eorum qui vnā duntaxat in Domino nostro Iesu Christo